

Úradný vestník

Európskej únie

C 211

Slovenské vydanie

Informácie a oznámenia

Ročník 61

18. júna 2018

Obsah

IV Informácie

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

Súdny dvor Európskej únie

2018/C 211/01	Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie	1
---------------	--	---

V Oznamy

SÚDNE KONANIA

Súdny dvor

2018/C 211/02	Vec C-233/16: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Regionálna daň z veľkých obchodných prevádzok — Sloboda usadiť sa — Ochrana životného prostredia a územné plánovanie — Štátna pomoc — Selektívne opatrenie — List Komisie, ktorý informuje o odložení sťažnosti — Existujúca pomoc)	2
2018/C 211/03	Spojené veci C-234/16 a C-235/16: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16) (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Regionálna daň z veľkých obchodných prevádzok — Sloboda usadiť sa — Ochrana životného prostredia a územné plánovanie — Štátna pomoc — Selektívne opatrenie)	3

SK

2018/C 211/04	Spojené veci C-236/16 a C-237/16: Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Regionálna daň z veľkých obchodných prevádzok — Sloboda usadiť sa — Ochrana životného prostredia a územné plánovanie — Štátna pomoc — Selektívne opatrenie)	4
2018/C 211/05	Vec C-353/16: Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom – Spojené kráľovstvo) – MP/Secretary of State for the Home Department (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Azylová politika — Charta základných práv Európskej únie — Článok 4 — Smernica 2004/83/ES — Článok 2 písm. e) — Podmienky, ktoré musia byť splnené na priznanie doplnkovej ochrany — Článok 15 písm. b) — Hrozba vážneho bezprávia na duševnom zdraví žiadateľa v prípade jeho návratu do krajiny pôvodu — Osoba, ktorá bola mučená vo svojej krajine pôvodu)	4
2018/C 211/06	Vec C-34/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Irlande) – Írsko) – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Vzájomná pomoc v oblasti vymáhania pohľadávok — Smernica 2010/24/EÚ — Článok 14 — Právo na účinný prostriedok nápravy — Charta základných práv Európskej únie — Článok 47 — Možnosť dožiadaného orgánu odmietnuť pomoc pri vymáhaní z dôvodu, že pohľadávka nebola riadne oznámená)	5
2018/C 211/07	Vec C-81/17: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Suceava – Rumunsko) – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava (Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Smernica 2006/112/ES — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe — Právo na vrátenie DPH — Transakcie patriace do zdaňovacieho obdobia, ktoré už bolo predmetom ukončenej daňovej kontroly — Vnútroštátna právna úprava — Možnosť zdaniteľnej osoby opraviť daňové priznania, ktoré už boli predmetom daňovej kontroly — Vylúčenie — Zásada efektivity — Daňová neutralita — Právna istota)	6
2018/C 211/08	Spojené veci C-91/17 P a C-92/17 P: Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 26. apríla 2018 – Cellnex Telecom SA, predtým Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA/Európska komisia, SES Astra (Odvolanie — Štátna pomoc — Pomoc na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Autonómne spoločenstvo Kastília-La Mancha — Podpora v prospech prevádzkovateľov terestriálnych digitálnych televíznych platforiem — Rozhodnutie, ktorým sa opatrenia pomoci vyhlasujú za čiastočne nezlučiteľné so spoločným trhom — Pojem „štátna pomoc“ — Výhoda — Služby všeobecného hospodárskeho záujmu — Definícia — Miera voľnej úvahy členských štátov) . .	6
2018/C 211/09	Vec C-97/17: Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. apríla 2018 – Európska komisia/Bulharská republika (Nesplnenie povinnosti členským štátom — Ochrana prírody — Smernica 2009/147/ES — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Osobitne chránené územie (OCHÚ) — Klasifikácia území, ktoré sú podľa počtu a veľkosti najvhodnejšie na zachovanie druhov vtákov uvedených v prílohe I smernice 2009/147, ako OCHÚ — Významné vtáčie územie (VVÚ) — VVÚ Rila — Čiastočná klasifikácia VVÚ Rila ako OCHÚ)	7
2018/C 211/10	Vec C-66/18: Žaloba podaná 1. februára 2018 – Európska komisia/Maďarsko	7
2018/C 211/11	Vec C-78/18: Žaloba podaná 6. februára 2018 – Európska komisia/Maďarsko	8
2018/C 211/12	Vec C-139/18 P: Odvolanie podané 21. februára 2018: CJ proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora) z 13. decembra 2017 vo veci T-602/16, CJ/Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC)	9
2018/C 211/13	Vec C-167/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španielsko) 2. marca 2018 – Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.	11
2018/C 211/14	Vec C-176/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 7. marca 2018 – Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís	11

2018/C 211/15	Vec C-177/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Španielsko) 7. marca 2018 – Almudena Baldonado Martín/Ayuntamiento de Madrid	12
2018/C 211/16	Vec C-186/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 9. marca 2018 – José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas	13
2018/C 211/17	Vec C-193/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemecko) 19. marca 2018 – Google LLC/Spolková republika Nemecko	14
2018/C 211/18	Vec C-205/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) 20. marca 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea	15
2018/C 211/19	Vec C-233/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidshof te Brussel (Belgicko) 29. marca 2018 – Zubair Haqbin/Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers	16
2018/C 211/20	Vec C-242/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vårhoven administrativen sād (Bulharsko) 5. apríla 2018 – „UniCredit Leasing“ EAD/Direktor na Direkcija „Obžalvane i danáčno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Centralno upravljenje na NAP	16
2018/C 211/21	Vec C-254/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Francúzsko) 12. apríla 2018 – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics	17
2018/C 211/22	Vec C-270/18: Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Francúzsko) 19. apríla 2018 – UPM France/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics	18

Všeobecný súd

2018/C 211/23	Vec T-47/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. mája 2018 – Sigma Orionis/REA („Rozhodcovská doložka — Rámcový program pre výskum a inovácie ‚Horizon 2020‘ — Pozastavenie platieb a vypovedanie zmluvy v dôsledku finančného auditu — Návrh na náhradu súm, ktoré dlží REA v rámci realizácie grantových zmlúv“)	19
2018/C 211/24	Vec T-48/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. mája 2018 – Sigma Orionis/Komisia („Rozhodcovská doložka — Siedmy rámcový program v oblasti výskumu, technologického vývoja a demonštračných aktivít (2007 – 2013) a rámcový program pre výskum a inovácie ‚Horizon 2020‘ — Pozastavenie platieb a vypovedanie zmluvy v dôsledku finančného auditu — Návrh na náhradu súm, ktoré dlží Komisia v rámci realizácie grantových zmlúv — Mimo zmluvnú zodpovednosť“)	19
2018/C 211/25	Vec T-168/16: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. mája 2018 – Grizzly Tools/Komisia („Ochrana zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov a pracovníkov — Smernica 2006/42/ES — Bezpečnostná doložka — Vnútroštátne opatrenie zákazu uvádzania na trh určitého vysokotlakového čističa — Základné požiadavky na zdravie a bezpečnosť — Rozhodnutie Komisie vyhlasujúce opatrenie za odôvodnené — Povinnosť odôvodnenia — Rovnosť zaobchádzania“)	20
2018/C 211/26	Vec T-428/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 2. mája 2018 – Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer) („Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie ALPINEWELTEN Die Bergführer — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)	21
2018/C 211/27	Vec T-429/17: Rozsudok Všeobecného súdu z 3. mája 2018 – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle (LABORATOIRES MAJORELLE) („Ochranná známka Európskej únie — Námietskove konanie — Prihláška slovnnej ochrannnej známky Európskej únie LABORATOIRES MAJORELLE — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie MAJORELLE — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 2017/1001] — Skoršie ochranné známky — Rozdelenie prihlášky ochrannnej známky — Článok 44 ods. 6 nariadenia č. 207/2009 [teraz článok 50 ods. 6 nariadenia 2017/1001]“)	21

2018/C 211/28	Vec T-195/18: Žaloba podaná 16. marca 2018 – Talanton/Komisia	22
2018/C 211/29	Vec T-200/18: Žaloba podaná 20. marca 2018 – Fersher Developments a Lisin/Komisia a ECB	23
2018/C 211/30	Vec T-208/18: Žaloba podaná 23. marca 2018 – Nessim Daoud a iní/Rada a iní	23
2018/C 211/31	Vec T-214/18: Žaloba podaná 27. marca 2018 – Briois/Parlament	24
2018/C 211/32	Vec T-215/18: Žaloba podaná 27. marca 2018 – QB/ECB	25
2018/C 211/33	Vec T-216/18: Žaloba podaná 28. marca 2018 – Pozza/Parlament	26
2018/C 211/34	Vec T-217/18: Žaloba podaná 28. marca 2018 – DK/ESVČ	27
2018/C 211/35	Vec T-254/18: Žaloba podaná 23. apríla 2018 – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a iní/Komisia	28
2018/C 211/36	Vec T-676/17: Uznesenie Všeobecného súdu zo 16. apríla 2018 – UN/Komisia	29

IV

(Informácie)

INFORMÁCIE INŠTITÚCIÍ, ORGÁNOV, ÚRADOV A AGENTÚR EURÓPSKEJ ÚNIE

SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE

Posledné publikácie Súdneho dvora Európskej únie v Úradnom vestníku Európskej únie

(2018/C 211/01)

Posledná publikácia

Ú. v. EÚ C 200, 11.6.2018

Predchádzajúce publikácie

Ú. v. EÚ C 190, 4.6.2018

Ú. v. EÚ C 182, 28.5.2018

Ú. v. EÚ C 166, 14.5.2018

Ú. v. EÚ C 161, 7.5.2018

Ú. v. EÚ C 152, 30.4.2018

Ú. v. EÚ C 142, 23.4.2018

Tieto texty sú dostupné na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznamy)

SÚDNE KONANIA

SÚDNY DVOR

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Generalitat de Catalunya

(Vec C-233/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Regionálna daň z veľkých obchodných prevádzok — Sloboda usadiť sa — Ochrana životného prostredia a územné plánovanie — Štátna pomoc — Selektívne opatrenie — List Komisie, ktorý informuje o odložení sťažnosti — Existujúca pomoc)

(2018/C 211/02)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Žalovaná: Generalitat de Catalunya

Výrok rozsudku

1. Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia dani z veľkých obchodných prevádzok, akou je daň dotknutá vo veci samej.
2. Daň, akou je daň dotknutá vo veci samej, ktorá sa vyberá od veľkých obchodných prevádzok najmä podľa ich predajnej plochy v rozsahu, v akom oslobodzuje prevádzky s predajnou plochou menšou ako 2 500 m², nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Taká daň tiež nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle tohto ustanovenia v rozsahu, v akom oslobodzuje prevádzky, ktorých činnosť je zameraná na záhradníctvo, predaj vozidiel, stavebných materiálov, strojov a priemyselných súčiastok, ani ktorá prevádzkam, ktorých činnosť sa týka predaja nábytku, sanitárnych výrobkov, dverí a okien, ako aj potrieb pre domácich majstrov, poskytuje zníženie základu na určenie dane o 60 %, ak tieto prevádzky nespôsobujú tak závažné škody v oblasti životného prostredia a územného plánovania ako iné prevádzky, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Takáto daň naopak predstavuje štátnu pomoc v zmysle tohto ustanovenia v rozsahu, v akom oslobodzuje kolektívne obchodné veľké prevádzky, ktorých predajná plocha je minimálne 2 500 m².

3. Za okolností, aké opísal vnútroštátny súd, nemôže štátna pomoc vyplývajúca z daňového režimu, o aký ide vo veci samej, predstavovať existujúcu pomoc v zmysle článku 1 písm. b) nariadenia Rady č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 93 Zmluvy o ES, ktorého znenie bolo prevzaté do článku 1 písm. b) nariadenia Rady (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 Zmluvy o fungovaní Európskej únie.

(¹) Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

(Spojené veci C-234/16 a C-235/16) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Regionálna daň z veľkých obchodných prevádzok — Sloboda usadiť sa — Ochrana životného prostredia a územné plánovanie — Štátna pomoc — Selektívne opatrenie)

(2018/C 211/03)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Žalovaní: Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

Výrok rozsudku

1. Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia dani z veľkých obchodných prevádzok, akou je daň dotknutá vo veciach samých.
2. Daň, akou je daň dotknutá vo veciach samých, ktorá sa vyberá od veľkých distribučných prevádzok najmä podľa ich predajnej plochy, pričom oslobodzuje prevádzky s predajnou plochou menšou ako 4 000 m², nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Taká daň tiež nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle tohto ustanovenia v rozsahu, v akom oslobodzuje prevádzky, v ktorých sa vykonáva činnosť v oblasti záhradníctva, predaja vozidiel, stavebných materiálov, strojov a priemyselných súčiastok, a ktorých predajná plocha nie je väčšia ako 10 000 m², ak tieto prevádzky nespôsobujú tak závažné škody v oblasti životného prostredia a územného plánovania ako iné prevádzky, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

(¹) Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo – Španielsko) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)/Diputación General de Aragón

(Spojené veci C-236/16 a C-237/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Regionálna daň z veľkých obchodných prevádzok — Sloboda usadiť sa — Ochrana životného prostredia a územné plánovanie — Štátna pomoc — Selektívne opatrenie)

(2018/C 211/04)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Žalovaná: Diputación General de Aragón

Výrok rozsudku

1. Články 49 a 54 ZFEÚ sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia dani z veľkých obchodných prevádzok, akou je daň dotknutá vo veciach samých.
2. Daň, akou je daň dotknutá vo veciach samých, ktorá sa vyberá od veľkých distribučných prevádzok najmä podľa ich predajnej plochy, pričom od dane oslobodzuje tie prevádzky, ktorých predajná plocha nepresahuje 500 m², a prevádzky, ktorých predajná plocha presahuje túto hraničnú hodnotu, ale ktorých vymeriavací základ neprevyšuje 2 000 m², nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ. Taká daň tiež nepredstavuje štátnu pomoc v zmysle tohto ustanovenia v rozsahu, v akom oslobodzuje prevádzky, ktoré vykonávajú svoju činnosť v oblasti predaja strojov, vozidiel, náradia a priemyselných súčiastok, stavebných materiálov, sanitárnych výrobkov, dvier a okien, ktoré sú určené výhradne na predaj podnikateľom, nábytku v individuálnych, tradičných a špecializovaných predajniach, a automobilov, ako aj záhradníctva a čerpacej stanice, ak tieto prevádzky nespôsobujú tak závažné škody v oblasti životného prostredia a územného plánovania ako iné prevádzky, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 260, 18.7.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 24. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court of the United Kingdom – Spojené kráľovstvo) – MP/Secretary of State for the Home Department

(Vec C-353/16) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Azylová politika — Charta základných práv Európskej únie — Článok 4 — Smernica 2004/83/ES — Článok 2 písm. e) — Podmienky, ktoré musia byť splnené na priznanie doplnkovej ochrany — Článok 15 písm. b) — Hrozba vážneho bezprávia na duševnom zdraví žiadateľa v prípade jeho návratu do krajiny pôvodu — Osoba, ktorá bola mučená vo svojej krajine pôvodu)

(2018/C 211/05)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court of the United Kingdom

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: MP

Žalovaný: Secretary of State for the Home Department

Výrok rozsudku

Článok 2 písm. e) a článok 15 písm. b) smernice Rady 2004/83/ES z 29. apríla 2004 o minimálnych ustanoveniach pre oprávnenie a postavenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva ako utečencov alebo osôb, ktoré inak potrebujú medzinárodnú ochranu, a obsah poskytovanej ochrany v spojení s článkom 4 Charty základných práv Európskej únie sa majú vykladať v tom zmysle, že postavenie doplnkovej ochrany možno priznať štátnemu príslušníkovi tretej krajiny, ktorý bol v minulosti mučený orgánmi jeho krajiny pôvodu a ktorý už nie je vystavený riziku mučenia v prípade návratu do tejto krajiny, ale ktorého fyzický a psychologický zdravotný stav by sa mohol v takomto prípade podstatne zhoršiť s vážnym rizikom, že tento štátny príslušník spácha samovraždu z dôvodu ujmy vyplývajúcej z mučenia, ktorého bol obeťou, ak existuje reálne riziko úmyselného odmietnutia poskytnutia primeranej starostlivosti týkajúcej sa fyzických alebo duševných následkov tohto mučenia vo vzťahu k tomuto príslušníkovi v uvedenej krajine, čo musí overiť vnútroštátny súd.

(¹) Ú. v. EÚ C 326, 5.9.2016.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal High Court (Irlande) – Írsko) – Eamonn Donnellan/The Revenue Commissioners

(Vec C-34/17) (¹)

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Vzájomná pomoc v oblasti vymáhania pohľadávok — Smernica 2010/24/EÚ — Článok 14 — Právo na účinný prostriedok nápravy — Charta základných práv Európskej únie — Článok 47 — Možnosť dožiadaného orgánu odmietnuť pomoc pri vymáhaní z dôvodu, že pohľadávka nebola riadne oznámená)

(2018/C 211/06)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

High Court (Irlande)

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Eamonn Donnellan

Žalovaný: The Revenue Commissioners

Výrok rozsudku

Článok 14 ods. 1 a 2 smernice Rady 2010/24/EÚ zo 16. marca 2010 o vzájomnej pomoci pri vymáhaní pohľadávok vyplývajúcich z daní, poplatkov a ďalších opatrení v spojení s článkom 47 Charty základných práv Európskej únie sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby orgán členského štátu odmietol vykonať žiadosť o vymáhanie týkajúcu sa pohľadávky súvisiacej s takou finančnou sankciou uloženou v inom členskom štáte, o akú ide vo veci samej, z dôvodu, že rozhodnutie ukládajúce túto sankciu nebolo riadne oznámené dotknutej osobe predtým, ako bola žiadosť o vymáhanie podaná na uvedený orgán na základe tejto smernice.

(¹) Ú. v. EÚ C 104, 3.4.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 26. apríla 2018 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Suceava – Rumunsko) – Zabrus Siret SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Vec C-81/17) ⁽¹⁾

(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Dane — Smernica 2006/112/ES — Spoločný systém dane z pridanej hodnoty (DPH) — Odpočítanie dane zaplatenej na vstupe — Právo na vrátenie DPH — Transakcie patriace do zdaňovacieho obdobia, ktoré už bolo predmetom ukončenej daňovej kontroly — Vnútroštátna právna úprava — Možnosť zdaniteľnej osoby opraviť daňové priznania, ktoré už boli predmetom daňovej kontroly — Vylúčenie — Zásada efektivity — Daňová neutralita — Právna istota)

(2018/C 211/07)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Suceava

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Zabrus Siret SRL

Žalovaný: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Výrok rozsudku

Články 167, 168, 179, 180 a 182 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmenenej smernicou Rady 2010/45/EÚ z 13. júla 2010, ako aj zásad efektivity, daňovej neutrality a proporcionality sa majú vykladať v tom zmysle, že za okolností, o aké ide vo veci samej, bránia takej vnútroštátnej právnej úprave, o akú ide vo veci samej, ktorá odchýlením sa od päťročnej premľacej lehoty zavedenej vnútroštátnym právom na opravu daňových priznaní k dani z pridanej hodnoty (DPH), za okolností sporu vo veci samej, zdaniteľnej osobe neumožňuje pristúpiť k takej oprave, aby si mohla uplatniť právo na odpočítanie dane, iba z dôvodu, že sa táto oprava týka obdobia, ktoré už bolo predmetom daňovej kontroly.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 161, 22.5.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (deviata komora) z 26. apríla 2018 – Cellnex Telecom SA, predtým Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA/Európska komisia, SES Astra

(Spojené veci C-91/17 P a C-92/17 P) ⁽¹⁾

(Odvolanie — Štátna pomoc — Pomoc na rozvoj digitálneho terestriálneho televízneho vysielania vo vzdialených a menej urbanizovaných oblastiach Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Autonómne spoločenstvo Kastília-La Mancha — Podpora v prospech prevádzkovateľov terestriálnych digitálnych televíznych platforiem — Rozhodnutie, ktorým sa opatrenia pomoci vyhlasujú za čiastočne nezlučiteľné so spoločným trhom — Pojem „štátna pomoc“ — Výhoda — Služby všeobecného hospodárskeho záujmu — Definícia — Miera voľnej úvahy členských štátov)

(2018/C 211/08)

Jazyk konania: španielčina

Účastníci konania

Odvolateľky: Cellnex Telecom SA, predtým Abertis Telecom SA, a Telecom Castilla-La Mancha SA (v zastúpení: J. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Ďalší účastníci konania: Európska komisia (v zastúpení: E. Gippini Fournier, B. Stromsky a P. Němečková, splnomocnení zástupcovia) a SES Astra (v zastúpení: F. González Díaz a V. Romero Algarra, abogados)

Výrok rozsudku

1. Odvolania sa zamietajú.
2. Spoločnosti Cellnex Telecom SA a Telecom Castilla-La Mancha SA sú povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 129, 24.4.2017.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) z 26. apríla 2018 – Európska komisia/Bulharská republika (Vec C-97/17) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Ochrana prírody — Smernica 2009/147/ES — Ochrana voľne žijúceho vtáctva — Osobitne chránené územie (OCHÚ) — Klasifikácia území, ktoré sú podľa počtu a veľkosti najvhodnejšie na zachovanie druhov vtákov uvedených v prílohe I smernice 2009/147, ako OCHÚ — Významné vtáčie územie (VVÚ) — VVÚ Rila — Čiastočná klasifikácia VVÚ Rila ako OCHÚ)

(2018/C 211/09)

Jazyk konania: bulharčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Mihajlova a C. Hermes, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Bulharská republika (v zastúpení: E. Petranova a L. Zaharieva, splnomocnené zástupkyne)

Výrok rozsudku

1. Bulharská republika tým, že nezahrnula celé významné vtáčie územie pokrývajúce pohorie Rila ako osobitne chránené územie, neklasifikovala územia, ktoré sú najvhodnejšie podľa počtu a veľkosti na zachovanie druhov uvedených v prílohe I smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/147/ES z 30. novembra 2009 o ochrane voľne žijúceho vtáctva, a v dôsledku toho si tento členský štát nesplnil povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 4 ods. 1 tejto smernice.
2. Bulharská republika je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 121, 18.4.2017.

Žaloba podaná 1. februára 2018 – Európska komisia/Maďarsko (Vec C-66/18)

(2018/C 211/10)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci, L. Malferrari, B. De Meester a K. Talabér-Ritz, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Maďarsko

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor určil, že Maďarsko si

- tým, že voči zahraničným inštitúciám vysokoškolského vzdelávania so sídlom mimo EHP uplatňovalo na základe § 76 ods. 1 písm. a) zákona č. CCIV z roku 2011, v znení neskorších predpisov, ako požiadavku na poskytovanie služieb v oblasti vysokoškolského vzdelávania nutnosť uzavrieť medzinárodnú dohodu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku XVII GATS [Všeobecná dohoda o obchode so službami],
- tým, že od zahraničných inštitúcií vysokoškolského vzdelávania vyžadovalo na základe § 76 ods. 1 písm. b) zákona č. CCIV z roku 2011, v znení neskorších predpisov, aby poskytovali vysokoškolské vzdelávanie v krajine svojho pôvodu, nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 16 smernice 2006/123/ES ⁽¹⁾ a v každom prípade z článkov 49 a 56 ZFEÚ, ako aj z článku XVII GATS,
- v súvislosti s vyššie uvedenými obmedzeniami nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 13, článku 14 ods. 3 a článku 16 Charty základných práv Európskej únie, a
- zaviazal Maďarsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Právnym základom na poskytovanie služieb v oblasti vysokoškolského vzdelávania v Maďarsku je zákon č. CCIV z roku 2011 o národnom vysokoškolskom vzdelávaní, ktorého § 76 ods. 1 písm. a) stanovuje, že zahraničná inštitúcia vysokoškolského vzdelávania môže na území Maďarska poskytovať vzdelávanie ukončené udelením diplomu len vtedy, ak maďarská vláda uzavrela s vládou štátu, v ktorom má táto inštitúcia vysokoškolského vzdelávania svoje sídlo, záväznú medzinárodnú dohodu, ktorá sa v podstate týka podpory tejto inštitúcie v jej pôsobení v Maďarsku a ktorá v prípade federálneho štátu vychádza z predchádzajúcej dohody uzavretej s ústrednou vládou, pokiaľ táto nemá právomoc uzatvárať záväzné medzinárodné dohody.

Okrem toho § 76 ods. 1 písm. b) zákona č. CCIV z roku 2011 stanovuje, že zahraničné inštitúcie vysokoškolského vzdelávania pôsobiace v Maďarsku nielen že musia mať postavenie štátom uznanej inštitúcie vysokoškolského vzdelávania v krajine, v ktorej majú svoje sídlo, ale musia v uvedenej krajine skutočne poskytovať vysokoškolské vzdelávanie.

Dňa 27. apríla 2017 začala Komisia proti Maďarsku v súvislosti so zákonom č. CCIV z roku 2011 v znení neskorších predpisov konanie o nesplnení povinnosti.

Vzhľadom na to, že nepovažovala odpoveď Maďarska za postačujúcu, poslala Komisia Maďarsku 14. júla 2017 odôvodnené stanovisko, čím postúpila do ďalšej fázy konania o nesplnení povinnosti.

Vzhľadom na to, že ani odpoveď na odôvodnené stanovisko nepovažovala Komisia za postačujúcu, rozhodla, že vec bude predložená Súdnemu dvoru, aby určil, že Maďarsko si nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku XVII GATS, z článku 16 smernice 2006/123/ES, z článkov 49 a 56 ZFEÚ, ako aj z článku 13, článku 14 ods. 3 a článku 16 Charty základných práv Európskej únie.

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36).

Žaloba podaná 6. februára 2018 – Európska komisia/Maďarsko

(Vec C-78/18)

(2018/C 211/11)

Jazyk konania: maďarčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: V. Di Bucci, L. Malferrari a Talabér-Ritz K, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Maďarsko

Návrhy žalobkyne

Komisia navrhuje, aby Súdny dvor:

- určil, že si Maďarsko tým, že prostredníctvom a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény (zákon č. LXXVI z roku 2017 o transparentnosti organizácií, ktoré prijímajú finančnú pomoc zo zahraničia), ktorého ustanovenia zavádzajú pre určité kategórie občianskych organizácií – a to pre tie z nich, ktoré priamo alebo nepriamo prijímajú zahraničnú finančnú pomoc vo výške prekračujúcej určitú hranicu – povinnosti registrácie, hlásenia a transparentnosti a ďalej stanovuje možnosť uložiť sankcie organizáciám, ktoré tieto povinnosti nespĺnia, zaviedlo zbytočne a bezdôvodne diskriminačné obmedzenia pre zahraničné granty v prospech maďarských občianskych organizácií, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 63 ZFEÚ a z článkov 7, 8 a 12 Charty základných práv Európskej únie, a
- zaviazal Maďarsko na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Zákon č. LXXVI z roku 2017 o transparentnosti organizácií, ktoré prijímajú finančnú pomoc zo zahraničia zavádza pre určité kategórie občianskych organizácií – a to pre tie z nich, ktoré priamo alebo nepriamo prijímajú zahraničnú finančnú pomoc vo výške prekračujúcej určitú hranicu – nové povinnosti registrácie, hlásenia a transparentnosti a tiež stanovuje možnosť uložiť sankcie organizáciám, ktoré tieto povinnosti nespĺnia.

Komisia začala 14. júla 2017 proti Maďarsku v súvislosti so zákonom č. LXXVI z roku 2017 konanie o nesplnení povinnosti.

Komisia, ktorá nepovažovala odpoveď Maďarska za uspokojivú, uskutočnila v konaní o nesplnení povinnosti ďalší krok, a síce, že 5. októbra 2017 zaslala Maďarsku odôvodnené stanovisko.

Komisia nepovažovala za uspokojivú ani odpoveď na odôvodnené stanovisko, a tak sa rozhodla predložiť vec Súdnemu dvoru, aby určil, že si Maďarsko nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 63 ZFEÚ a z článkov 7, 8 a 12 Charty základných práv Európskej únie.

**Odvolanie podané 21. februára 2018: CJ proti rozsudku Všeobecného súdu (prvá komora)
z 13. decembra 2017 vo veci T-602/16, CJ/Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb
(ECDC)**

(Vec C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Odvolaťel: CJ (v zastúpení: V. Kolias, Δικηγόρος)

Ďalší účastník konania: Európske centrum pre prevenciu a kontrolu chorôb (ECDC)

Návrhy odvolateľa

Odvolaťel navrhuje, aby Súdny dvor:

- zrušil rozsudok Všeobecného súdu z 13. decembra 2017 vo veci T-602/16, CJ/ECDC (EU:T:2017:893),
- v dôsledku toho zrušil hodnotiaci posudok z 21. septembra 2015, ak bude odvolanie vyhlásené za dôvodné,
- uložil ECDC povinnosť nahradiť všetky trovy prvostupňového konania aj odvolacieho konania.

Odvolaie dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu odvolania odvolateľ predkladá štyri odvolacie dôvody:

1. Prvý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd:

- nesprávne vyložil článok 3 ods. 1 v spojení s článkom 3 ods. 3 vykonávacích pravidiel ECDC č. 20, na základe čoho dospel k záveru, že v takých prípadoch ako v prejednávanej veci nemusí byť odvolacím hodnotiteľom predseda správnej rady,
- sa dopustil nesprávneho posúdenia skutkového stavu, keď rozhodol, že bolo v každom prípade nepravdepodobné, aby predseda správnej rady rozhodol v prospech navrhovateľa,
- nesprávne vyložil argument, že podriadený hodnotiteľa nemôže byť odvolacím hodnotiteľom, pretože nemá potrebnú nezávislosť od hodnotiteľa.

2. Druhý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd:

- nesprávne vyložil článok 7 ods. 1 a článok 8 ods. 3 a 4 vykonávacích pravidiel ECDC č. 20, na základe čoho dospel k záveru, že hodnotiteľ môže ignorovať ciele a ukazovatele výkonnosti stanovené pre zamestnanca v predchádzajúcom hodnotiacom období,
- podporne, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia skutkového stavu, keď konštatoval, že hodnotiteľ riadne zvážil ciele a ukazovatele výkonnosti.

3. Tretí odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd:

- nesprávne vyložil pojem „rozhovor“ v zmysle článku 8 ods. 9 vykonávacích pravidiel ECDC,
- podporne, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď ako hodnotiaci „rozhovor“ kvalifikoval situáciu na strane ECDC, keď si spolupodpisujúci úradník len vyžiada od zamestnanca dokument, ktorý už má k dispozícii, zašle z mobilného telefónu zamestnancovi otázku „Ktoré aspekty hodnotenia výkonnosti považujete za nesprávne?“ a nepoloží žiadnu ďalšiu otázku potom, čo zamestnanec vecne odpovedal a ponúkol ďalšie, podrobnejšie informácie, v prípade, že by ich hodnotiaci úradník potreboval.

4. Štvrtý odvolací dôvod sa zakladá na tom, že Všeobecný súd:

- nesprávne vyložil článok 22a služobného poriadku, keď v podstate rozhodol, že aj keď zamestnanec poukazuje *in tempore non suspecto* na protiprávne nakladanie s financiami, predloží o ňom aspoň neúplný dôkaz a tieto tvrdenia sú pravdivé, je agentúra oprávnená postupovať tak, že jeho ročnú výkonnosť vyhodnotia osoby, ktorých sa jeho tvrdenia týkajú.
- podporne, sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď usudzoval, že odvolateľove tvrdenia neboli urobené *in tempore non suspecto*, ani nie sú pravdivé, ani podložené dôkazmi, a že úradníci, ktorých sa tieto tvrdenia týkali, mohli aj napriek tomu neutrálne vyhodnotiť výkonnosť odvolateľa.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Španielsko) 2. marca 2018 – Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote/Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

(Vec C-167/18)

(2018/C 211/13)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca v prvostupňovom konaní a odvolateľ: Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote

Žalovaná v prvostupňovom konaní a odporkyňa: Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

Prejudiciálne otázky

1. Uplatňuje sa článok 1 ods. 1 smernice Rady 2001/23/ES z 12. marca 2001 o aproximácii zákonov členských štátov týkajúcich sa zachovania práv zamestnancov pri prevodoch podnikov, závodov alebo častí podnikov alebo závodov ⁽¹⁾ v prípade, keď spoločnosť ukončí poskytovanie služieb objednaných zákazníkom z dôvodu vypovedania zmluvy o poskytovaní služieb, pri ktorých je činnosť založená predovšetkým na pracovnej sile (upratovanie priestorov) a nový poskytovateľ služieb preberá podstatnú časť zamestnancov poverených vykonaním uvedenej služby, ak sa prechod práv a povinností vyplývajúcich z pracovných zmlúv uskutoční na základe požiadavky dohodnutej v kolektívnej zmluve zamestnancov v odvetví čistiacej služby?
2. Je v súlade so smernicou Spoločenstva (a spôsobom, akým ju vykladá Súdny dvor Európskej únie) taký výklad španielskeho Tribunal Supremo (Najvyšší súd, Španielsko), podľa ktorého v prípadoch prevodu zamestnancov v dôsledku ustanovenia dohodnutého v kolektívnej zmluve nedochádza k prevodu podnikov, pretože nie je splnená požiadavka dobrovoľnosti prevodu, takže sa na takúto situáciu uvedená smernica nevzťahuje?
3. Možno v súlade s úpravou obsiahnutou v smernici Spoločenstva prijať záver, že v súvislosti so spoločnosťami poskytujúcimi služby ide v prípade, keď kolektívna zmluva pre uvedené odvetvie ukladá povinnosť prevziať práva a povinnosti voči zamestnancom, o prevod zamestnancov a v dôsledku toho o prevod podniku v zmysle uvedenej smernice?
4. Je v súlade s článkom 3 smernice Spoločenstva článok 14 kolektívnej zmluvy pre odvetvie upratovacích služieb v budovách a priestoroch provincie Las Palmas na roky 2012 – 2014, ktorý stanovuje, že v prípadoch prechodu práv a povinností týkajúcich sa zamestnancov v súlade s kolektívnou zmluvou sa prevedeným zamestnancom nezachovávajú práva a povinnosti, ktoré mali u prevádzajúcej spoločnosti, ani pracovné podmienky dohodnuté prostredníctvom kolektívnej zmluvy?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 82, 2001, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 98.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 7. marca 2018 – Club de Variedades Vegetales Protegidas/Adolfo Juan Martínez Sanchís

(Vec C-176/18)

(2018/C 211/14)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Odporca: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Prejudiciálne otázky

1. Vyžaduje sa v prípade, keď poľnohospodár nadobudol sadenice rastlinnej odrody v záhradkárstve (prevádzke tretej osoby) a vysadil ich pred účinkami udelenia práv k tejto odrode, pri následnej činnosti vykonávanej poľnohospodárom pozostávajúcej z postupných zberov úrody zo stromov, na to, aby mohla byť dotknutá *ius prohibendi* v zmysle ods. 2 článku 13 nariadenia (ES) č. 2100/94 ⁽¹⁾, splnenie požiadaviek uvedených v odseku 3 tohto článku, z ktorých možno vyvodiť, že ide o zozberaný materiál? Alebo je potrebné tomu rozumieť tak, že táto činnosť zberu predstavuje výrobu alebo reprodukciu odrody, ktorá vedie k „zozberanému materiálu“, ktorého zákaz majiteľom rastlinnej odrody nevyžaduje splnenie požiadaviek uvedených v ods. 3?
2. Je v súlade s článkom 13 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2100/94 výklad, podľa ktorého viacstupňový systém ochrany ovplyvňuje akékoľvek činnosti uvedené v odseku 2, ktoré odkazujú na „zozberaný materiál“, ako aj na samotný zber, alebo len na činnosti, ktoré nasledujú po výrobe tohto zozberaného materiálu, akými môže byť skladovanie a jeho uvádzanie na trh?
3. Je pri uplatnení rozšírenia viacstupňového systému ochrany na „zozberaný materiál“, uvedeného v článku 13 ods. 3 nariadenia (ES) č. 2100/94 za účelom splnenia prvej podmienky potrebné, aby sa nadobudnutie sadeníc uskutočnilo po tom, čo majiteľ získal práva spoločenstva k rastlinnej odrode, alebo bude postačujúce, ak by v tom čase požíval iba dočasnú ochranu, keďže sa nadobudnutie uskutočnilo v období medzi zverejnením žiadosti a začiatkom účinkov udelenia práva k rastlinnej odrode?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín (Ú. v. ES L 227, 1994, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Španielsko) 7. marca 2018 – Almudena Baldonado Martín/Ayuntamiento de Madrid

(Vec C-177/18)

(2018/C 211/15)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Almudena Baldonado Martín

Žalovaná: Ayuntamiento de Madrid

Prejudiciálne otázky

1. Je správny výklad doložky 4 rámcovej dohody, podľa ktorého situácia, o akú ide v prejednávacom prípade, kedy dočasný úradník vykonáva rovnakú prácu ako stály úradník (stály úradník, ktorý nemá nárok na odstupné z dôvodu jeho odlišného právneho režimu neupravujúceho taký prípad), nespadá pod situáciu, ktorá je v predmetnej doložke uvedená?

2. Je v súlade s rámcovou dohodou, ktorá tvorí prílohu smernice 1999/70/ES ⁽¹⁾, taký výklad zameraný na dosiahnutie jej cieľov, podľa ktorého nárok na odstúpné dočasného úradníka možno dosiahnuť buď porovnaním so zmluvným zamestnancom na dobu určitú, keďže jeho postavenie (služobné alebo zmluvné) závisí len od zamestnávateľa vo verejnom sektore alebo prostredníctvom vertikálneho, predvídateľného, priameho uplatnenia európskeho primárneho práva, vzhľadom na to, že ide o právo na rovnaké zaobchádzanie a zákaz diskriminácie, ktoré sú ako všeobecné zásady EÚ premietnuté do smernice (články 20 a 21 Charty základných práv EÚ) a článku 23 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, a ktoré sa považujú za základné sociálne práva v zmysle článkov 151 a 153 ZFEÚ?
3. Bolo by odstúpné, ako opatrenie na zabránenie nezákonného konania a odstránenie následkov porušenia práva Únie, v súlade s cieľmi sledovanými smernicou 1990/70/ES v prípade, ak zamestnávateľ neposkytne zamestnancovi stálosť v zamestnaní, porovnateľné s nezákonným prepustením a považované za náležitú, primeranú, účinnú a odstrašujúcu sankciu, s prihliadnutím na existenciu nezákonného konania pri uzatváraní zmlúv na dobu určitú s cieľom uspokojiť trvalé potreby, a to bez existencie objektívneho dôvodu, mimo naliehavej a neodkladnej potreby, ktorá by ho odôvodňovala, a bez existencie sankcie alebo účinných obmedzení vo vnútroštátnom práve?

⁽¹⁾ Smernica Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, 1999, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal Supremo (Španielsko) 9. marca 2018 – José Cánovas Pardo S.L./Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Vec C-186/18)

(2018/C 211/16)

Jazyk konania: španielčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal Supremo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: José Cánovas Pardo S.L.

Odporkyňa: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Prejudiciálne otázky

1. Je v rozpore s článkom 96 nariadenia (ES) č. 2100/94 ⁽¹⁾ výklad tohto ustanovenia, podľa ktorého by boli vždy po uplynutí lehoty troch rokov odo dňa, keď sa majiteľ po udelení práva spoločenstva k odrodám rastlín dozvedel o činnosti a totožnosti zodpovednej osoby, žaloby stanovené v článkoch 94 a 95 nariadenia premlčané, a to aj v prípade, ak by porušenie práv pokračovalo až do okamihu podania žaloby?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku je možné sa domnievať, že sa v súlade s článkom 96 nariadenia (ES) č. 2100/94 premlčanie vzťahuje výlučne na konkrétne porušenia práv, ku ktorým došlo mimo lehoty troch rokov, ale nie na porušenia, ku ktorým došlo počas posledných troch rokov?

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku, mohla by byť, v takom prípade, žaloba o zdržanie sa konania a žaloba o náhradu škody úspešná len v súvislosti s tými porušeniami práv, ku ktorým došlo počas posledných troch rokov?

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín (Ú. v. ES L 227, 1994, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Nemecko) 19. marca 2018 – Google LLC/Spolková republika Nemecko

(Vec C-193/18)

(2018/C 211/17)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Google LLC

Žalovaná: Spolková republika Nemecko

Prejudiciálne otázky

1. Má sa charakteristika „služb[a]...“, ktorá pozostáva úplne alebo prevažne z prenosu signálov v elektronických komunikačných sieťach“ uvedená v článku 2 písm. c) rámcovej smernice 2002/21/ES (¹) vykladať tak, že zahŕňa alebo môže zahŕňať aj e-mailové služby na internete, ktoré sú ponúkané na otvorenom internete a samé neumožňujú prístup na internet?
 - a) Má sa táto charakteristika konkrétne vykladať tak, že už informačno-technické spracovanie, ktoré zabezpečuje poskytovateľ e-mailovej služby prostredníctvom svojich e-mailových serverov tým, že e-mailovým adresám priradí IP adresy zúčastnených fyzických pripojení a e-maily rozdelené do dátových balíkov v otvorenom internete odosiela, resp. naopak ich prijíma prostredníctvom rôznych balíkov internetových protokolov, sa považuje za „prenos signálov“, alebo „prenos signálov“ predstavuje až prenos týchto dátových balíkov internetom zabezpečovaný internetovými (access) providermi?
 - b) Má sa táto charakteristika vykladať predovšetkým tak, že prenos e-mailov rozdelených do dátových balíkov prostredníctvom otvoreného internetu, ktorý je vykonávaný internetovými (access) providermi, môže byť pričítaný poskytovateľovi takejto e-mailovej služby, takže aj tento poskytovateľ poskytuje službu, ktorá spočíva v „prenose signálov“? Za akých podmienok je prípadne takéto pričítanie možné?
 - c) Pre prípad, že poskytovateľ takejto e-mailovej služby prenáša signály buď sám alebo mu v každom prípade môže byť prenos signálov internetového (access) providera pričítaný: má sa táto charakteristika vykladať konkrétne tak, že takáto e-mailová služba bez ohľadu na prípadné dodatočné funkcie služby, ako sú editovanie, ukladanie a usporadúvanie e-mailov alebo spravovanie kontaktných údajov, a bez ohľadu na technické úsilie vynaložené poskytovateľom s ohľadom na jednotlivé služby, spočíva tiež „celkom alebo prevažne“ v prenose signálov, pretože pri funkčnom posúdení je z pohľadu používateľov relevantná komunikačná funkcia služby?

2. Pre prípad, že charakteristika uvedená v bode 1 sa má vykladať tak, že v zásade nezahŕňa e-mailové služby ponúkané na internete, ktoré sú poskytované prostredníctvom otvoreného internetu a samy neumožňujú prístup na internet: môže byť táto charakteristika predsa len výnimočne naplnená, ak poskytovateľ takejto služby prevádzkuje zároveň niekoľko vlastných elektronických komunikačných sietí spojených s internetom, ktoré môžu byť v každom prípade používané aj na účely e-mailovej služby? Za akých podmienok je to prípadne možné?
3. Ako sa má vykladať charakteristika uvedená v článku 2 písm. c) rámcovej smernice 2002/21/ES „bežne poskytovanú za úhradu“?
- a) Vyžaduje si táto charakteristika najmä zaplatenie úhrady zo strany používateľa alebo môže úhrada spočívať aj v poskytnutí iného protiplnenia používateľa, ktoré je v ekonomickom záujme poskytovateľa služby, napríklad v aktívnom poskytnutí osobných alebo ostatných údajov používateľov alebo v získavaní týchto údajov poskytovateľom služby iným spôsobom pri používaní služby?
- b) Vyžaduje si charakteristika predovšetkým, aby bola úhrada povinne zaplatená tým subjektom, v jeho prospech je služba poskytnutá alebo je postačujúce aj čiastočné alebo úplné financovanie služby tretími osobami, napríklad prostredníctvom reklamy zobrazenej na webovej stránke poskytovateľa služby?
- c) Vzťahuje sa predovšetkým pojem „bežne“ v tejto súvislosti na okolnosti, za ktorých poskytovateľ konkrétnej služby túto službu poskytuje, alebo na okolnosti, za ktorých sa poskytujú identické alebo porovnateľné služby vo všeobecnosti?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (Ú. v. ES L 108, 2002, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Pitești (Rumunsko) 20. marca 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă/Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Vec C-205/18)

(2018/C 211/18)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Pitești

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolatelia: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă

Odporca: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 114 ods. 3 ZFEÚ, článok 151 ZFEÚ a článok 153 ZFEÚ, ako aj ustanovenia rámcovej smernice 89/391/EHS (¹) a neskôr prijatých osobitných smerníc vykladať tak, že bránia členskému štátu, aby stanovil lehoty a postupy, ktorými sa obmedzuje prístup k spravodlivosti, pokiaľ ide o klasifikáciu pracovísk ako pracovísk so špeciálnymi podmienkami, s tým dôsledkom, že novoprijatým zamestnancom sa odoprie priznanie práva na zabezpečenie bezpečnosti a ochrany zdravia pri práci, ktoré vyplýva z overenia vyššie uvedených podmienok v súlade s vnútroštátnym právom?

(¹) Smernica Rady 89/391 z 12. júna 1989 o zavádzaní opatrení na podporu zlepšenia bezpečnosti a ochrany zdravia pracovníkov pri práci (Ú. v. ES L 183, 1989, s. 1; Mim. vyd. 05/001, s. 349).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Arbeidshof te Brussel (Belgicko) 29. marca 2018 – Zubair Haqbin/Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

(Vec C-233/18)

(2018/C 211/19)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Arbeidshof te Brussel

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Zubair Haqbin

Odporkyňa: Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

Prejudiciálne otázky

1. Má sa článok 20 ods. 1 až 3 smernice ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že vyčerpávajúcim spôsobom stanovuje prípady, v ktorých materiálne podmienky prijímania možno obmedziť alebo odňať, alebo z článku 20 ods. 4 a 5 vyplýva, že právo na tieto podmienky môže byť odňaté aj vo forme sankcie za závažné porušenia vnútorného poriadku ubytovacích táborov a obzvlášť násilné správanie?
2. Má sa článok 20 ods. 5 a 6 vykladať v tom zmysle, že členské štáty musia pred vydaním rozhodnutia o obmedzení alebo odňatí materiálnych podmienok prijímania alebo rozhodnutia o sankciách a v rámci týchto rozhodnutí prijať nevyhnutné opatrenia na zabezpečenie práva na dôstojnú životnú úroveň počas doby vylúčenia, alebo možno tieto ustanovenia splniť tým, že po vydaní rozhodnutia o obmedzení alebo odňatí materiálnej podmienky prijímania sa bude posudzovať, či osoba, o ktorej sa rozhoduje, má zabezpečenú dôstojnú životnú úroveň a prípadne, či boli v tomto čase prijaté nápravné opatrenia?
3. Má sa článok 20 ods. 4 až 6 v spojení s článkami 14, 21, 22, 23 a 24 smernice ako aj článkami 1, 3, 4 a 24 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, či je alebo nie je možné voči maloletej osobe, osobitne maloletej osobe bez sprievodu, uložiť opatrenie alebo sankciu spočívajúce v dočasnom (alebo konečnom) vylúčení z práva na materiálne podmienky prijímania?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/33/EÚ z 26. júna 2013, ktorou sa stanovujú normy pre prijímanie žiadateľov o medzinárodnú ochranu (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 96).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Vърhoven administrativen съд (Bulharsko) 5. apríla 2018 – „UniCredit Leasing“ EAD/Direktor na Direkcija „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – Sofia pri Centralno upravlenie na NAP

(Vec C-242/18)

(2018/C 211/20)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Vърhoven administrativen съд

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľka: „UniCredit Leasing“ EAD

Odporca: Direktor na Direkcija „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – Sofia pri Centralno upravlenie na NAP

Prejudiciálne otázky

1. Umožňuje ustanovenie článku 90 ods. 1 smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty ⁽¹⁾ pri vypovedaní zmluvy o financovaní lízingu zníženie základu dane a vrátenie DPH, ktorá *bola vypočítaná právoplatným opravným daňovým výmerom* z vymeriavacieho základu pozostávajúceho zo sumy mesačných lízingových splátok za celkové obdobie platnosti zmluvy?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: na ktoré prípady uvedené v článku 90 ods. 1 smernice sa lízingový prenájomca môže v prípade vypovedania lízingovej zmluvy kvôli čiastočnému nezaplateniu dlžných lízingových splátok odvolať voči členskému štátu, aby dosiahol zníženie základu dane z pridanej hodnoty v rozsahu dlžných, ale nezaplatených splátok za obdobie od zastavenia platieb do okamihu vypovedania zmluvy, pokiaľ vypovedanie nepôsobí spätne, čo potvrdzuje klauzula v samotnej zmluve?
3. Pripúšťa výklad článku 90 ods. 2 smernice o DPH záver, že v prípade ako tento existuje výnimka z článku 90 ods. 1 smernice o DPH?
4. Umožňuje výklad článku 90 ods. 1 smernice o DPH domnievať sa, že v predpise použitý pojem [vypovedania] zahŕňa prípad, kedy lízingový prenájomca v rámci lízingovej zmluvy s povinným prevodom vlastníctva nemôže od lízingového nájomcu viac požadovať zaplatenie lízingových splátok, lebo lízingový prenájomca vypovedal lízingovú zmluvu z dôvodu neplnenia zmluvy zo strany lízingového nájomcu, *ale podľa zmluvy má nárok na náhradu škody vo výške všetkých nezaplatených lízingových splátok, ktoré sú splatné do konca trvania lízingu*?

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1.

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Francúzsko) 12. apríla 2018 –
Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur,
Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Vec C-254/18)

(2018/C 211/21)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Žalovaní: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia článkov 6 a 16 smernice 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že ukladajú pohyblivo vymedzené referenčné obdobie, alebo tak, že rozhodnutie o tom, či sa stanoví pohyblivo alebo pevne, ponechávajú na členské štáty?

2. V prípade, že sa tieto ustanovenia majú vykladať tak, že ukladajú pohyblivé referenčné obdobie, môže sa možnosť vykonať odchýlku z článku 16 písm. b) priznaná článkom 17 týkať nielen trvania referenčného obdobia, ale aj jeho pohyblivosti?

⁽¹⁾ Smernica 2003/88/ES Európskeho parlamentu a Rady zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. EÚ L 299, 2003, s. 9; Mim. vyd. 05/004, s. 381).

**Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État (Francúzsko) 19. apríla 2018 –
UPM France/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics**

(Vec C-270/18)

(2018/C 211/22)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: UPM France

Žalovaní: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa ustanovenia článku 21 ods. 5 tretieho pododseku smernice ⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že oslobodenie od dane, ktoré členské štáty na základe týchto ustanovení priznávajú malým výrobcam elektriny za podmienky, že zďaňujú energetické výrobky používané na výrobu uvedenej elektriny, môže viesť k situácii, akou je situácia opísaná v bode 7 tohto rozhodnutia, v období pred 1. januárom 2011, počas ktorého Francúzsko, ako to umožňovala smernica, ešte nezaviedlo vnútroštátnu daň z konečnej spotreby elektriny a v dôsledku toho ani oslobodenie od tejto dane v prospech malých výrobcov?
2. V prípade kladnej odpovede na prvú otázku, ako sa majú vykladať ustanovenia článku 14 ods. 1 písm. a) smernice v spojení s ustanoveniami článku 21 ods. 5 tretieho pododseku z pohľadu malých výrobcov, ktorí spotrebúvajú elektrinu, ktorú vyrábajú na účely svojej činnosti? Zahŕňajú tieto ustanovenia predovšetkým minimálne sadzby zdanenia vyplývajúce buď zo zdanenia vyrobenej elektriny s oslobodením použitého zemného plynu od dane alebo z oslobodenia výroby elektriny od dane, pričom štát je tak povinný zdaňovať použitý zemný plyn?

⁽¹⁾ Smernica Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, 2003, s. 51; Mim. vyd. 09/001, s. 405).

VŠEOBECNÝ SÚD

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. mája 2018 – Sigma Orionis/REA

(Vec T-47/16) ⁽¹⁾

(„Rozhodcovská doložka — Rámcový program pre výskum a inovácie ‚Horizon 2020‘ — Pozastavenie platieb a vypovedanie zmluvy v dôsledku finančného auditu — Návrh na náhradu súm, ktoré dlží REA v rámci realizácie grantových zmlúv“)

(2018/C 211/23)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sigma Orionis SA (Valbonne, Francúzsko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Výkonná agentúra pre výskum (REA) (v zastúpení: S. Payan-Lagrou a V. Canetti, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci D. Waelbroeck a A. Duron, advokáti)

Predmet veci

Návrh na základe článku 272 ZFEÚ na to, aby REA zaplatila dlžné čiastky žalobkyni na základe grantovej zmluvy uzavretej v rámci rámcového programu pre výskum a inovácie, Horizon 2020

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Sigma Orionis SA je povinná nahradiť trovy konania vrátane trov konania o predbežnom opatrení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 98, 14.3.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. mája 2018 – Sigma Orionis/Komisia

(Vec T-48/16) ⁽¹⁾

(„Rozhodcovská doložka — Siedmy rámcový program v oblasti výskumu, technologického vývoja a demonštračných aktivít (2007 – 2013) a rámcový program pre výskum a inovácie ‚Horizon 2020‘ — Pozastavenie platieb a vypovedanie zmluvy v dôsledku finančného auditu — Návrh na náhradu súm, ktoré dlží Komisia v rámci realizácie grantových zmlúv — Mimo zmluvnú zodpovednosť“)

(2018/C 211/24)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Sigma Orionis SA (Valbonne, Francúzsko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: F. Dintilhac a M. Siekierzyńska, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Návrh na základe článku 272 ZFEÚ na to, aby Komisia žalobkyni zaplatila dlžné čiastky zo zmlúv uzavretých v rámci Siedmeho rámcového programu v oblasti výskumu, technologického vývoja a demonštračných aktivít (2007 – 2013) a rámcového programu pre výskum a inovácie, Horizon 2020¹, a ďalej návrh na základe článku 268 ZFEÚ na náhradu škody, ktorú žalobkyňa údajne utrpela v dôsledku porušenia povinností zo strany Komisie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Sigma Orionis SA je povinná nahradiť trovy konania vrátane trov konania o predbežnom opatrení.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 98, 14.3.2016.

Rozsudok Všeobecného súdu z 3. mája 2018 – Grizzly Tools/Komisia

(Vec T-168/16) ⁽¹⁾

(„Ochrana zdravia a bezpečnosti spotrebiteľov a pracovníkov — Smernica 2006/42/ES — Bezpečnostná doložka — Vnútroštátne opatrenie zákazu uvádzania na trh určitého vysokotlakového čističa — Základné požiadavky na zdravie a bezpečnosť — Rozhodnutie Komisie vyhlasujúce opatrenie za odôvodnené — Povinnosť odôvodnenia — Rovnosť zaobchádzania“)

(2018/C 211/25)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Grizzly Tools GmbH & Co.KG (Großostheim, Nemecko) (v zastúpení: H. Fischer, advokát)

Žalovaná: Európska komisia (v zastúpení: pôvodne G. Zavvos a K. Petersen, neskôr K. Petersen, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba o neplatnosť vykonávacieho rozhodnutia Komisie (EÚ) 2016/175 z 8. februára 2016 o opatrení, ktoré prijalo Španielsko v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2006/42/ES s cieľom zakázať uvedenie určitého typu vysokotlakového čističa na trh (Ú. v. EÚ L 33, 2016, s. 12), založená na článku 263 ZFEÚ

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamieta.
2. Grizzly Tools GmbH & Co. KG je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 270, 25.7.2016.

**Rozsudok Všeobecného súdu z 2. mája 2018 – Alpine Welten Die Bergführer/EUIPO
(ALPINEWELTEN Die Bergführer)**

(Vec T-428/17) ⁽¹⁾

**(„Ochranná známka Európskej únie — Prihláška obrazovej ochrannnej známky Európskej únie
ALPINEWELTEN Die Bergführer — Absolútny dôvod zamietnutia — Opisný charakter — Článok 7
ods. 1 písm. c) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 7 ods. 1 písm. c) nariadenia (EÚ) 2017/1001]“)**

(2018/C 211/26)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co. KG (Berghülen, Nemecko) (v zastúpení: T.-C. Leisenberg, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: W. Schramek a A. Söder, splnomocnení zástupcovia)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu prvého odvolacieho senátu EUIPO z 25. apríla 2017 (vec R 1339/2016-1) týkajúcej sa prihlášky obrazového označenia ALPINEWELTEN Die Bergführer ako ochrannnej známky Európskej únie

Výrok rozsudku

1. Žaloba sa zamietla.
2. Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co.KG je povinná nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 277, 21.8.2017.

**Rozsudok Všeobecného súdu z 3. mája 2018 – Laboratoires Majorelle/EUIPO – Jardin Majorelle
(LABORATOIRES MAJORELLE)**

(Vec T-429/17) ⁽¹⁾

**(„Ochranná známka Európskej únie — Námietkové konanie — Prihláška slovnej ochrannnej známky
Európskej únie LABORATOIRES MAJORELLE — Skoršia slovná ochranná známka Európskej únie
MAJORELLE — Relatívny dôvod zamietnutia — Pravdepodobnosť zámeny — Článok 8 ods. 1
písm. b) nariadenia (ES) č. 207/2009 [teraz článok 8 ods. 1 písm. b) nariadenia (EÚ) č. 2017/1001] —
Skoršie ochranné známky — Rozdelenie prihlášky ochrannnej známky — Článok 44 ods. 6 nariadenia
č. 207/2009 [teraz článok 50 ods. 6 nariadenia 2017/1001]“)**

(2018/C 211/27)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Laboratoires Majorelle (Paríž, Francúzsko) (v zastúpení: G. Odinet, avocat)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (v zastúpení: A. Folliard-Monguiral, splnomocnený zástupca)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom EUIPO: Jardin Majorelle (Marrákeš, Maroko)

Predmet veci

Žaloba podaná proti rozhodnutiu piateho odvolacieho senátu EUIPO z 12. mája 2017 (vec R 1238/2016-5) týkajúcej sa námietkového konania medzi Jardin Majorelle a Laboratoires Majorelle

Výrok rozsudku

1. *Žaloba sa zamietla.*
2. *Laboratoires Majorelle je povinná nahradiť trovy konania.*

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 309, 18.9.2017.

Žaloba podaná 16. marca 2018 – Talanton/Komisia

(Vec T-195/18)

(2018/C 211/28)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Talanton, Anonimi Emporiki – Simvouleftiki – Ekpaideftiki Etairia Dianomon, Parochis Ipiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Grécko) (v zastúpení: K. Damis, avvocato)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- nariadil vypracovanie znaleckého posudku z dôvodu nedostatkov v kontrole uskutočnenej na účet žalovanej,
- určil, že a) oznámenie o dlhu 3241801228 zaslané žalobkyni 15. januára 2018, v ktorej žalovaná žiada o vrátenie 481 835,56 eura v súvislosti so zmluvou o dielo FP7-215952 PERFORM na základe záverov auditu 11-BA135-006, predstavuje porušenie jej zmluvných povinností vzhľadom na to, že oprávnené náklady týkajúce sa dotknutej zmluvy predstavujú 605 217 eur, z ktorých 490 711 eur predstavuje príspevok Únie, a že žalobkyňa má vrátiť žalovanej sumu 21 171 eur, nie však sumu 481 835,56 eura, a ďalej, že b) oznámenie o dlhu 3241801229, zaslané žalobkyni 15. januára 2018, v ktorom žalovaná žiada o vrátenie 29 694,10 eura ako sumy náhrady škody, predstavuje súvisiace porušenie jej zmluvných povinností.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod založený na plnení zmluvy v dobrej viere a na zákaze zneužívajúceho uplatnenia zmluvných ustanovení:
 - žalobkyňa tvrdí, že žalovaná porušila zásadu dobrej viery tým, že stanovená kontrola bola protiprávne uskutočnená treťou osobou, ktorá nie je zamestnancom zmluvného dodávateľa určeného žalovanou alebo jeho subdodávateľom, ktorých žalovaná výslovne schválila, v dôsledku čoho pri výkone kontroly vznikli pochybnosti o jej nestrannosti, keďže sa konalo protiprávne.

2. Druhý žalobný dôvod založený na rozhodcovskej doložke:

- žalobkyňa predložila dostatočné alternatívne dôkazy, ktoré zahŕňajú čestné vyhlásenia, relevantné listy zamestnancov žalobkyne, dokumenty predložené v priebehu realizačnej fázy, ktoré neboli nikdy vyvrátené a ktoré žalovaná nezohľadnila;
- žalobkyňa podrobne uvádza tridsať deväť dôvodov, pre ktoré je kontrolná správa nepresná, nedostatočná, nedôveryhodná a pre ktoré sa v nej dospelo k nesprávnym záverom.

Žaloba podaná 20. marca 2018 – Fersher Developments a Lisin/Komisia a ECB

(Vec T-200/18)

(2018/C 211/29)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Fersher Developments LTD (Nikózia, Cyprus) a Vladimir Lisin (v zastúpení: R. Nowinski, barrister)

Žalované: Európska komisia a Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- uložil Európskej únii povinnosť nahradiť škodu, ktorá žalobcom vznikla v dôsledku prijatia a uplatňovania Memoranda o porozumení týkajúceho sa podmienenosti osobitnej hospodárskej politiky, a to vo výške uvedenej v žalobe alebo vo výške, ktorú bude Všeobecný súd považovať za primeranú,
- uložil Európskej únii povinnosť nahradiť trovy konania súvisiace s podaním tejto žaloby.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú tri žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné so žalobnými dôvodmi uvedenými vo veci T-161/15, *Brinkmann (Steel Trading) a i./Komisia a ECB*.

Žaloba podaná 23. marca 2018 – Nessim Daoud a iní/Rada a iní

(Vec T-208/18)

(2018/C 211/30)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Magdy Milad Nessim Daoud (Blainville, Kanada), Larsennar Ltd (Tortola, Britské Panenské ostrovy) a Maxim Zakharchenko (Nikózia, Cyprus) (v zastúpení: A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris a C. Velaris, lawyers, A. Robertson, QC a G. Rothschild, barrister)

Žalované: Rada Európskej únie, Európska komisia, Európska centrálna banka, Eurogroup (zastúpená Radou Európskej únie) a Európska únia (zastúpená Európskou komisiou)

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

- uložil žalovaným povinnosť zaplatiť žalobcom sumy uvedené v tabuľke, ktorá tvorí prílohu k žalobe, spolu s úrokmi od 26. marca 2016 až do vyhlásenia rozsudku Všeobecného súdu,

alebo:

- určil, že žalovaným vznikla mimozmluvná zodpovednosť a stanovil postup, na základe ktorého sa určí skutočne nahraditeľná škoda, ktorá vznikla žalobcom,

a v každom prípade

- uložil žalovaným povinnosť nahradiť trovy tohto konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú dva žalobné dôvody, ktoré sú v podstate totožné alebo podobné so žalobnými dôvodmi uvedenými vo veci T-147/18, *APG Intercon a i./Rada a i.*

Žaloba podaná 27. marca 2018 – Briois/Parlament

(Vec T-214/18)

(2018/C 211/31)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francúzsko) (v zastúpení: F. Wagner, advokát)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Európskeho parlamentu zo 6. februára 2018 o žiadosti, aby bol Steeve Briois zbavený poslaneckej imunity č. 2017/2221(IMM), ktorým sa prijíma správa Výboru pre právne záležitosti A8-0011/2018,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť zaplatiť pánu Steevu Brioisovi sumu 35 000 eur ako náhradu vzniknutej nemajetkovej ujmy,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť zaplatiť pánu Steevu Brioisovi sumu 5 000 eur ako nahraditeľné trovy konania,
- uložil Európskemu parlamentu povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 8 protokolu č. 7 o výsadách a imunitách Európskej únie (ďalej len „protokol“), keďže vyhlásenie pána S. Briois, ktoré viedlo k trestnému stíhaniu v jeho členskom štáte pôvodu, predstavuje názor vyjadrený pri výkone jeho parlamentných funkcií v zmysle uvedeného ustanovenia.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článku 9 protokolu, keďže Parlament nerešpektoval znenie, ani význam tohto ustanovenia tým, že prijal rozhodnutie o zbavení pána S. Briois poslaneckej imunity a spôsobil tak neplatnosť tohto rozhodnutia.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásad rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných.

V prvom rade sa žalobca domnieva, že Parlament porušil voči nemu zásadu rovnosti zaobchádzania, v porovnaní s poslancami, ktorí sa nachádzajú v rovnakých či prinajmenšom porovnateľných situáciách, a že tak porušil zásadu riadnej správy vecí verejných, ktorá zahŕňa povinnosť príslušnej inštitúcie starostlivo a nestranne preskúmať všetky relevantné okolnosti daného prípadu.

V druhom rade žalobca zastáva názor, že súbor nepriamych dôkazov umožňuje vyvodiť jasný záver, že voči nemu ide o *fumus persecutionis*.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení práv na obhajobu, keďže práva žalobcu a zásada kontradiktórnosti neboli dostatočne zabezpečené vypočutím žalobcu pred výborom pre právne veci. Žalobca tak tvrdí, že skutočnosť, že nebol vyzvaný, aby sa na plenárnom zasadnutí vyjadril k otázke zbavenia svojej poslaneckej imunity, je nielen v rozpore so všeobecnými zásadami práva, ale tiež v rozpore so zdravým rozumom a väčšinou parlamentných zvyklostí.

Žaloba podaná 27. marca 2018 – QB/ECB

(Vec T-215/18)

(2018/C 211/32)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: QB (v zastúpení: L. Levi, avocat)

Žalovaná: Európska centrálna banka

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— rozhodol, že táto žaloba je prípustná a dôvodná,

následne

— zrušil hodnotiacu správu za obdobie 2016 a rozhodnutie z 23. mája 2017, oznámené 28. júna 2017, zamietajúce žalobcovi zvýšenie platu,

— v rozsahu, v akom je to potrebné, zrušil rozhodnutie zo septembra 2017 a implicitné rozhodnutie zamietajúce správny opravný prostriedok a sťažnosť žalobcu,

— uložil žalovanej nahradiť nemajetkovú ujmu ohodnotenú *ex aequo et bono* na 15 000 eur,

— uložil žalovanej povinnosť nahradiť všetky trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na porušení hodnotiaceho poriadku a konania Annual Salary and Bonus Review (ASBR), porušení zásady právnej istoty a porušení povinnosti starostlivosti, ktorých sa dopustila žalovaná tým, že prijala hodnotiacu správu na obdobie 2016 (ďalej len „sporná hodnotiacia správa“). Žalobca uvádza najmä tieto žalobné návrhy:

— sporná hodnotiacia správa bola napísaná zamestnancom DG-H a nie hodnotiteľmi,

- sporná hodnotiaci správa bola rozhodnutá potom, ako bolo hodnotené obdobie žalobcu definitívne ukončené,
 - hodnotené obdobie, ktorého sa týka sporná hodnotiaci správa, sa týka príliš krátkeho obdobia na to, aby umožnilo ročné hodnotenie,
 - sporná hodnotiaci správa nie je hodnotiacim nástrojom.
2. Druhý žalobný dôvod založený na zjavnom pochybení, ktorým je postihnutá sporná hodnotiaci správa v rozsahu, v akom na jednej strane bolo hodnotenie čiastočne založené na úlohe, ktorá z dôvodu práceneschopnosti nebola dokončená, a na druhej strane pozitívne hodnotenie tretieho riadiaceho pracovníka bolo hodnotiteľmi, ktorí okrem toho nezohľadnili ciele, protiprávne kritizované a vo svojom význame obmedzené.
 3. Tretí žalobný dôvod založený na tom, že rozhodnutie z 23. mája 2017, ktorým bolo žalobcovi zvýšenie platu zamietnuté (ďalej len „rozhodnutie ASBR“) sa odvolávalo na hodnotiaci správu, ktorá je protiprávna.
 4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tom, že rozhodnutie ASBR bolo prijaté orgánom, ktorý nebol kompetentný, keďže bolo toto rozhodnutie prijaté osobou dočasne vymenovanou na šesť mesiacov, ktorá nemala postavenie potrebné na prijatie uvedeného rozhodnutia.
 5. Piaty žalobný dôvod založený na viacerých zjavných pochybeniach, ktorými je postihnuté rozhodnutie ASBR, keďže uvedené rozhodnutie v čase svojho prijatia nemohlo dávať dôraz na nedostatočnú výkonnosť.
 6. Šiesty žalobný dôvod založený na porušení usmernení ASBR a konania ASBR, ako aj porušení článku 41 Charty tým, že rozhodnutie ASBR nie je odôvodnené.

Žaloba podaná 28. marca 2018 – Pozza/Parlament

(Vec T-216/18)

(2018/C 211/33)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: Geoffroy Pozza (Waldbillig, Luxembursko) (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, advokáti)

Žalovaný: Európsky parlament

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

- rozhodol a vyhlásil, že
 - rozhodnutie o tom, že sa mu už od 1. mája 2017 nebude vyplácať príspevok na expatriáciu, sa zrušuje,
 - Parlament je povinný nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza tri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 4 ods. 1 písm. a) prílohy VII Služobného poriadku úradníkov Európskej únie, keďže Parlament nesprávne vykladal toto ustanovenie, keď prijal rozhodnutie o tom, že sa už žalobcovi nebude vyplácať príspevok na expatriáciu.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na nedostatku právomoci Parlamentu prijať napadnuté rozhodnutie, keďže medziinštitucionálne preloženie úradníka nie je novým prijatím do zamestnania a že v dôsledku toho Parlament nemohol využiť preloženie žalobcu ako zámkienku na to, aby mu po druhýkrát priznal jeho nárok na príspevok na expatriáciu.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení zásady legitímnej dôvery, ako aj predchádzajúceho rozhodnutia Dvora audítorov, ktoré stanovilo nároky žalobcu v rozsahu, v akom sa na každý správny akt prijatý inštitúciou vzťahuje domnienka zákonnosti, pričom v prejednávanej veci predchádzajúce rozhodnutie Dvora audítorov vyvolalo u žalobcu legitímnu dôveru, že mu bude príspevok na expatriáciu ponechaný dovtedy, kým zostane pracovne pridelený v Luxemburgu.

Žaloba podaná 28. marca 2018 – DK/ESVČ

(Vec T-217/18)

(2018/C 211/34)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobca: DK (v zastúpení: S. Orlandi a T. Martin, avocats)

Žalovaná: Európska služba pre vonkajšiu činnosť

Návrhy

Žalobca navrhuje, aby Všeobecný súd:

— určil a rozhodol, že

— rozhodnutie z 23. mája 2017, na základe ktorého mu bolo uložené disciplinárne opatrenie, ktorým sa podľa článku 9 ods. 2 prílohy IX služobného poriadku do 30. septembra 2025 znižuje čistá suma jeho dôchodku o 20 %, čo predstavuje mesačne zrážku vo výške 1 015 eur, sa zrušuje,

— subsidiárne, ESVČ sa ukladá nahradiť žalobcovi sumu vo výške určenej *ex aequo et bono* ako náhradu utrpenej ujmy,

— ESVČ sa v každom prípade ukladá nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na zjavne nesprávnych posúdeniach, ktorými je postihnuté napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom jednak menovací orgán mal zohľadniť ujmu na bezúhonnosti inštitúcií spôsobenú žalobcom, ktorá však bola už napravená, a jednak dĺžka uloženého disciplinárneho opatrenia je svojvoľná, keďže bola stanovená vzhľadom na zákonom stanovený dôchodkový vek žalobcu.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení zásady proporcionality, ktorým je postihnuté napadnuté rozhodnutie v dôvodu protiprávneho nezohľadnenia doby, ktorá uplynula od skutkových okolností, nezohľadnenie porušenia článku 25 prílohy IX služobného poriadku v priebehu trestného konania, ako aj nezohľadnenie rodinnej situácie žalobcu.

Žaloba podaná 23. apríla 2018 – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products a iní/Komisia

(Vec T-254/18)

(2018/C 211/35)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyne: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Peking, Čína) a 9 ďalších (v zastúpení: R. Antonini, E. Monard a B. Maniatis, advokáti)

Žalovaná: Európska komisia

Návrhy

Žalobkyne navrhujú, aby Všeobecný súd:

- zrušil vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2018/140 z 29. januára 2018, ktorým sa ukladá konečné antidumpingové clo a s konečnou platnosťou sa vyberá predbežné clo uložené na dovoz určitých výrobkov z liatiny s pôvodom v Čínskej ľudovej republike a ktorým sa ukončuje prešetrovanie týkajúce sa dovozu určitých výrobkov z liatiny s pôvodom v Indii (Ú. v. EÚ L 25, 2018, s. 6) v rozsahu, v akom sa vzťahuje na CCCME, jednotlivých spoločností a dotknutých členov a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobkyne uvádzajú šesť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila článok 3 ods. 2, 3, 5, 6 a 7, ako aj článok 17 ods. 2 základného nariadenia a zásadu riadnej správy, najmä preto, že použila nespoľahlivé údaje o ziskovosti a že ďalším zúčastneným neumožnila predložiť vyjadrenia ku konečnému výberu vzoriek výrobcov v Únii.
2. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila článok 3 ods. 6 a 7 základného nariadenia, najmä z toho dôvodu, že nezohľadnila neexistenciu časovej súbežnosti a nezabránila tomu, aby sa ujma spôsobená inými faktormi pripísala čínskym dovozcom.
3. Tretí žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia porušila práva žalobcov na obhajobu a článok 6 ods. 7, článok 19 ods. 1 až 3 a článok 20 ods. 2 a 4 základného nariadenia, najmä z toho dôvodu, že odmietla poskytnúť prístup k stanoveniu ujmy, cenovým účinkom a výpočtu úrovne pre odstránenie ujmy a určení normálnej hodnoty a že dokonca odmietla poskytnúť požadované údaje v súhrnnej podobe a napriek opakovaným žiadostiam v tomto zmysle neuverejnila niekoľko relevantných informácií.
4. Štvrtý žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia tým, že pri cenovom porovnaní nezohľadnila všetky vlastnosti výrobných kontrolných čísel a že neposkytla nevyhnutné informácie týkajúce sa vlastností výrobku nad rámec vlastností vyplývajúcich z pôvodných výrobných kontrolných čísel, a tým, že nesprávne zamietla žiadosť o úpravu normálnej hodnoty, ktorá mala odstrániť nepresnosti vyplývajúce z malého objemu výroby v Indii, porušila článok 2 ods. 10, článok 3 ods. 2 písm. a), článok 3 ods. 3 a článok 9 ods. 4 základného nariadenia a zásadu riadnej správy.

5. Piaty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že úpravou normálnej hodnoty nepriamych daní smerom nahor Komisia porušila článok 2 ods. 10 písm. b) a článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.
6. Šiesty žalobný dôvod sa zakladá na tom, že Komisia tým, že pri stanovení predajných, všeobecných a správnych a nákladov a zisku použitého na vytvorenú normálnu hodnotu vychádzala z údajov od jediného indického výrobcu namiesto toho, aby použila všetky dostupné relevantné informácie pre podobnú krajinu, a tým porušila článok 2 ods. 7 písm. a) základného nariadenia.

Uznesenie Všeobecného súdu zo 16. apríla 2018 – UN/Komisia

(Vec T-676/17) ⁽¹⁾

(2018/C 211/36)

Jazyk konania: nemčina

Predseda štvrtej komory nariadil výmaz veci.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 402, 27.11.2017.

ISSN 1977-1037 (elektronické vydanie)
ISSN 1725-5236 (papierové vydanie)

Úrad pre vydávanie publikácií Európskej únie
2985 Luxemburg
LUXEMBURSKO

SK